

نقش آمایش فرهنگی در توسعه گردشگری ایران بر اساس

الگوی ایرانی - اسلامی پیشرفت

امیررضا شیرازی نژاد* ۱ دکترهما صالحی ۲ دکترشهره تاج ۳

۱- * دانشجوی کارشناس ارشد جغرافیا- برنامه ریزی گردشگری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی : shirazinejad@gmail.com

۲- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب : salehi.kh.homa@gmail.com

۳- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی : Sho.Taj@iauctb.ac.ir

چکیده

تأثیر "برنامه ریزی" آمایش فرهنگی و نیز تأثیر "اجرای" صحیح آن در توسعه گردشگری ایران بر اساس الگوی ایرانی- اسلامی پیشرفت در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته است. تحقیق صورت گرفته از نظر هدف کاربردی است و براساس ماهیت و روش توصیفی - تحلیلی است. روش جمع آوری اطلاعات به دو شیوه مطالعات کتابخانه ای و میدانی (پیمایشی) انجام شده و ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه می باشد که سوالات آن بر اساس دومتغییر برنامه ریزی و اجرا تدوین گردیده و روایی و پایایی آن تبیین شده است.

تحلیل داده ها به دو صورت آمار توصیفی و آمار استنباطی از طریق آزمون استقلال صفات به کمک توزیع (χ^2) انجام شد، که هر دو فرضیه تأیید گردید و گویای آن است که نظام مدیریت و برنامه ریزی کشور برای رسیدن به توسعه پایدار در گردشگری نیاز بیشتری در قسمت اجرا دارد تا تدوین قوانین که این امر با آموزش و نگاه ویژه به منابع انسانی و سایر عوامل اجرایی میسر می باشد تا پیشرفت مورد نظر حاصل گردد.

واژه های کلیدی: آمایش فرهنگی ، توسعه گردشگری ، الگوی ایرانی اسلامی پیشرفت ، توسعه پایدار